

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-537/1999-2

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Miroslave Vekić, kao predsjednice vijeća, te Tome Gložinića, mr sc. Olge Jelčić, Ljubice Munić i mr. sc. Andrije Erakovića, kao članova vijeća u pravnoj stvari tužitelja M. D. iz G.- G., kojga zastupa punomoćnik M. L., odvjetnik u O., protiv tuženika B. D. iz G.-G., koga zastupaju punomoćnici I. S. i B. A., odvjetnici u S., radi trpljenja i propuštanja, rješavajući reviziju tužitelja izjavljenu protiv pravomoćne presude i rješenja Županijskog suda u Splitu od 24. travnja 1998. godine, br. Gž-550/97, kojom je djelomično potvrđena i djelomično ukinuta presuda Općinskog suda u Omišu od 4. prosinca 1996. godine, br. P-415/94, u sjednici održanoj dana 26. rujna 2002. godine

r i j e š i o j e:

I. Ukida se presuda Županijskog suda u Splitu od 24. travnja 1998. godine broj Gž- 550/97 i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. Ukida se rješenje Županijskog suda u Splitu od 24. travnja 1998. godine broj Gž- 550/97 i predmet vraća tom sud na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj predložio da se tuženika obveže trpjeti i propustiti da tužitelj izvrši prokopavanje i postavi telefonski kabel od svoje stojne kuće do razvodne kutije radi priključenja na telefonsku mrežu, a preko nekretnina označenih kao čest. zem. 1354 i 4759 k.o. G. i to pravcem od točaka A-B-C-D-E- F-G-H skice mjernika T.C. «G. 14. prosinca 1993.g.», koja čini sastavni dio izreke, te da se ubuduće kani svakog takvog daljnjeg i sličnog pačanja u tužiteljevo pravo. Ujedno je tužitelj obavezan tuženiku na ime parničnog troška isplatiti 1.650,00 kn. Drugostupanjskom presudom potvrđena je presuda prvostupanjskog suda u dijelu u kome je odbijen tužbeni zahtjev da je tuženik dužan trpjeti postavljanje telefonskog kabela preko nekretnine označene kao čest. zem. 1354 k.o. G. pravcem A-B-C skice mjernika T.C. od 14. prosinca 1993. godine.

Rešenjem drugostupanjskog suda ukinuta je prvostupanjska presuda u dijelu u kome je odbijen tužbeni zahtjev da je tuženik dužan trpjeti da tužitelj postavi telefonski kabel preko čest. zem. 4759 k.o. G. i to pravcem od točke C-B-E-F-G do točke H skice mjernika T.C. «G. 14. prosinca 1993.g.» i u tom je dijelu tužba odbačena te je tužitelj obavezan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.650,00 kn.

Tužitelj je izjavio reviziju zbog pogrešne primjene materijalnog prava uz prijedlog da se nižestupanjske presude i drugostupanjsko rješenje ukinu te predmet vrati na ponovno suđenje.

Na reviziju nije odgovoreno niti se je nadležni državni odvjetnik o njoj izjasnio. Revizija je osnovana.

U dosadašnjem postupku je utvrđeno:

- da zemljište preko kojeg tužitelj hoće postaviti telefonski kabel i od tuženika zahtijeva da to tr...

nosi oznaku čest. zem. 1354 i 4759 k.o. G.,

- da je čest. zem. u suvlasništvu stranaka i trećih osoba i da su na toj parceli sagrađeni dio zgrade tužitelja, zgrada tuženika koja je u skici mjernika od 14. 12. 1993. godine označena kao kupaonica te dio stepeništa, koje se nalazi na potezu B-C skice

- da je čest. zem. 4759 k.o. G. u zemljišnoj knjizi upisana kao općenarodna imovina, u naravi put te da je kao put evidentirana u katastarskim mapama i

- da je tuženik na dijelu čest. zem. 4759 k.o. G. i to na potezu C-D-E skice sagradio stepenište, dogradio svoju zgradu, koja se drugim dijelom nalazi na čest. zem. 112 k.o. G., kao i dio kuhinje.

U reviziji se ističe da je čest. zem. 4759 k.o. G. stvarno izgubila svojstvo javnog dobra s obzirom na izgradnju objekata koje je na toj nekretnini izgradio tuženik, pa da je drugostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo zaključivši da se radi o javnom dobru, koje je u režimu upravne nadležnosti, a što da je imalo za posljedicu nezakonito odbacivanje tužbe.

Po ocjeni ovoga suda sama okolnost što je određena nekretnina upisana u zemljišnoj knjizi kao općenarodna imovina te u katastru evidentirana kao opće dobro, ne znači da se doista radi o takvom dobru kad se faktično ne koristi kao dobro u općoj uporabi. Pri tome je moguće, s obzirom na konkretne okolnosti i način korištenja samo dijela nekretnine, da samo dio određene kat. čest. izgubi svojstvo općeg dobra, a drugi dio ostane u tom režimu. Stoga ovaj sud smatra, na temelju činjeničnog stanja utvrđenog u dosadašnjem postupku, da je drugostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo zaključujući da cijela čest. zem. 4759 k.o. G. ima status općeg dobra i zbog toga odbacio tužbu u dijelu koji se odnosi na cijelu tu parcelu.

U nastavku postupka drugostupanjski sud će ispitati žalbene navode protiv prvostupanjske presude ukoliko se odnose na činjenice da je dio čest. zem. 4759 k.o. G. izgubio narav općeg dobra i ovisno o tome odlučit će o daljnjem tijeku postupka.

U obrazloženju drugostupanjske presude se navodi da, kad je utvrđeno da je čest. zem. 1354 k.o. G. u suvlasništvu stranaka i trećih osoba, da bi za postavljanje telefonskog kabela preko te nekretnine trebala suglasnost svih suvlasnika, jer da u dvojbi treba uzeti da se radi o poslu koji premašuje okvir redovnog upravljanja stvarju, temeljem čl. 41. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00 i 114/01; ZV).

Drugostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je o spornom pravnom odnosu sudio temeljem odredbi ZV, jer je tužba podnesena 13. rujna 1993. godine, Naime, prema odredbi čl. 388. st. 2. ZV stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu toga zakona prosuđuju se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, što znači da je u ovom slučaju trebalo primijeniti odredbe Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Narodne novine 53/91, 9/92, 77/92; dalje ZOVO).

Odredba čl. 15. st. 2. ZOVO propisivala je, da je za poduzimanje poslova redovnog upravljanja stvarju potrebna suglasnost suvlasnika čiji dijelovi zajedno čine više od polovice vrijednosti stvari, a prema st. 4. istog članka za poduzimanje poslova koji premašuju okvir redovitog upravljanja (otuđenje cijele stvari, promjena namjene stvari, izdavanje cijele stvari u zakup i sl.) potrebna je suglasnost svih suvlasnika. Međutim, ZOVO ne sadrži presumpciju da u dvojbi treba uzeti da se radi o poslu koji premašuje okvir redovnog upravljanja stvarju, zbog čega je nužno, s obzirom na konkretan način korištenja suvlasničke čest. zem. 1354 k.o. G., ocijeniti bi li predloženo postavljanje telefonskog kabela između toč. B-C skice mjernika od 14. prosinca 1993. premašivalo okvir redovitog upravljanja suvlasničkom nekretninom, a ovisno o tome i poštovanje drugih pretpostavki o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva.

Kako zbog pogrešne primjene materijalnog prava drugostupanjski sud nije ocijenio relevantne činjenice, drugostupanjska presuda i rješenje su ukinuti temeljem čl. 395. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99) i predmet je vraćen tom sudu na ponovno suđenje.

U Zagrebu, 26. rujna 2002.

Predsjednik vijeća:
Miroslava Vekić, v. r.